

שוננות

אוצר החכמה

לתולדות הרה"צ רוז' מזיטומיר

• הת' שמואל קראוס

תו תיל – 5770

/ח/

כותבי תולדות החסידות רושמים את חג הפורים בתאריך הסתלקותו של הרה"צ רבי זאב וואלף מזיטומיר וצ"ל – מתלמידי המגיד ממעוריטה. ברם, בקביעת שנת ההסתלקות נחלקו הרושמים:

יש שרשמו את שנת תקנ"ח, אחרים רשמו את שנת תק"ס² ויש שציינו שהי' זה "בין תקנ"ה לתקנ"ח"³.

נכון לעכשו אני יודע על סמך איזה מסורות נקבעה שנת תק"ס או שנת תקנ"ח. אמנם בראשימות רבותינו נשיאנו לא מצאתי לעת-עתה התייחסות לנושא זה, אבל מספרו של ר' זאב וואלף עצמו – שנכתב על-ידי תלמידו ר' אליעזר הלוי, ש"ב מזיטומיר – מוכרחים אנו להקדים את התאריך:

1) הד"ר יצחק אלפסי באנציקלופדי לחסידות, "אישים", ירושלים תשמ"ז, ע' תקיב.

2) הד"ר יצחק רפאל בספר 'החסידות' שלו (תל-אביב תשט"ו) ע' סו. הד"ר יצחק אלפסי בספרו 'החסידות' (שם 1974) ע' 90 ובספר 'מפרוזדור לטורקלין' (שם חשי"ד) ע' 25, ור' נתן צבי פרידמן באוצר הרובנים' (שם תשלה) ע' 116 מס' 5483.

3) אר"י טויבר בראשימת "דפוסי הארץ" שב' קריית ספר' שנה שני' חוברת ג', ירושלים כסלו תרפ"ו, ע' 221. ר' חיים שלום פרוש באנציקלופדי לחסידות, "ספרים", ירושלים תש"מ, ע' תקנב, ושם מצין שלפי הס' 'אהלי צדיקים' הי' זה בתקנת.

4) ידיעה זו – הנלמדת מדברי המסכנים בספר 'פרק הנazor' על הלכות שר' בדורן פרד"ס (לובלין תרמ"ו) – לא הייתה ידועה לאר"י טויבר בשעה שכתב את במאמרו ב'קריית ספר' (ראה העירה הקודמת), ולפיכך הוא מנמק את קביעתו:

מספר השנה יצא מהගימטריא של המילים והיה מנוחתו כבוד, שמספרם, מלבד אותיות ח' וב' הקטנות, עולה תקנ"ח. כנראה בחורו בפסוק זה מפני שהמחבר נסתלק זמן קצר לפני הדפסה. המספר שעל הגליון בסוף הספר: סליק ספר דברים לפרט כתיב' זאת זכרו ב'ספרים', העולה תקנ"ה, הוא הפרט שהמחבר השתמש בו בעת השלמת ספרו, ואיך מת בין שנת תקנ"ה ותקנ"ח, שאד כותבים עליו כבר על השער וגם המסכנים "המנוח".

ברם, כאשר יודעים אנו כי לא ר' זאב וואלף הוא המחבר, אלא תלמידו הנ"ל, ניתן להקדים את הסתלקותו אף קודם לשנת תקנ"ה, וכדלהן [ותימה על ר' חיים שלום פרוש שחזר על הדברים, אף שההידיעה היל צוינה אצלן. וראה גם ב'קהלות משה' (נסמן להלן בפנים): "על פי העתק הנגמר בשנת תקנ"ה"].

הספר הנדפס היחיד של ר' זאב וואלף הוא ספרו 'אור המאיר' – על התורה, מגילות ודרושים למועדים – נדפס לראשונה בעיר קארעץ בשתת תקנ"ח וכך נכתב בשערו:

סְפִר אָוֶר הַמְאִיר שְׁחִיבֵר הַרְבָ הַחֲסִיד הַמְפּוֹרְסִים בּוֹצִינָא
קְדוּשָא אִישׁ אַלְקִי הַמְנוֹחָ מַוְהָרֶר זָאָב וּוּאַלְפִ מַקְאַק צָוְתָאָמָר...

הַרְבָ שְׁבָשָׁת תְּקִנְחָ – שָׁנַת הַדְּפָסָת הַסְּפָר – מַזְכֵר ר' זָאָב וּוּאַלְפִ
כַּאֲשֶׁר לִפְנֵי שְׁמוֹ הַכְּנִינוֹי "הַמְנוֹחָ", וּמִכָּאן הַוְכָחָה שְׁנַתְלָקָ גּוֹדָם שָׁנַת
תְּקִנְחָ!

ברם, ניתן להוכיח גם שלא נסתלק בפורים אותה שנה (תקנ"ח), שכן לשפר הסכומות של חמישה מגדולי ישראל ומתאריכי הסכומות ארבעה מהם מוכח שר' זאב וואלף הסתלק קודם תאריך זה, כדלהלן:

א) בהסכםתו של הרה"צ ר' לוי יצחק מבארדייטשוב וצ"ל מזכר ר' זאב וואלף בთואר: "מחו[תני] הרב הצדיק איש אלקיים המנוח המפורסים מו'" זאב וואלף וצוק"ל" ותאריך ההסכם הוא: "היום יום ב' ח"י בחודש אלול פה ק"ק בארדיטשוב". לא מזוכרת כאן השנה, אבל וודאי שאין מדובר בשנת תקנ"ח, שכן באותה שנה חל ח"י אלול ביום חמישי ולא ביום שני. השנה הקדומה ביותר מלפני תאריך הדפסת הספר – בשנת תקנ"ח – היא איפוא שנת תקנ"ג.

ב) בהסכםתו של ר' אשר צבי ב"ר דוד מאוסטריה מזכר ר' זאב וואלף בთואר: "כבוד המנוח מוהיר זאב וואלף זלה"ה" ותאריך ההסכם הוא: "יום ה' כ"ה מרחשון לפ"ק [!]. השנה לא מזוכרת איפוא, אבל וודאי שאין מדובר כאן בשנת תקנ"ח, שכן באותה שנה חל כ"ה חשוון ביום שלישי ולא ביום חמישי. השנה הקדומה ביותר מלפני תאריך הדפסת הספר – בשנת תקנ"ח – היא איפוא שנת תקנ"ד.

ג) בהסכםתו של ר' יהודה ליב ב"ר יוסף סג"ל משידלוב מזכר ר' זאב וואלף בთואר: "מוחרא[ר] זאב וואלף מק"ק ציטאמיר .. דרש את אלקיו בכל לבבו בכל עת ורגע .. מצודתו הי' פרוסה .. אשר תמיד הי' נכסף לבבו הטהור..." ותאריך ההסכם הוא: "היום יום ה' כסלו שנת תקנ"ח פה ק"ק קארעץ".

ד) בהסכםתו של ר' יוסף ב"ר משה מקאנטינ-ישן מזכר ר' זאב וואלף בთואר: "המנוח המפורטם מהו[ר] זאב וואלף וצ"ל .. הצדיק המנוח הניל ז"ל .. הצדיק המנוח ז"ל..." ותאריך ההסכם הוא: "היום יום ב'

חיי אלול תקנ"ח לפ"ק בברדייטשוב – אך כבר צוין לעיל שבאותה שנה – תקנ"ח – חל חי אלול ביום חמישי, ועל כן יש לתקן את התאריך לתקנ"ג.

(הסבירת ר' מרדכי בר פינחס מקארעץ – ללא תאריך)

מן הניל נמצאנו מקודמים את תאריך הסתלקותו ואומרים שהיתה לא יאוחר משנת תקנ"ג, היא השנה בה הסכימו להדפסת הספר הרלוי"ע מבארדייטשוב ור' יוסף מקאנטינרישן. רק באשר שהדפסתו של הספר נתחרה עד לשנת תקנ"ח, וכנהוג דיברו המסכניםים באיסור הדפסתו מחדש לתקופה מסוימת של שנים (מיום ההדפסה), וכך הושמו תאריך תקנ"ג – מהסתמתו של ר' לוי יצחק מבארדייטשוב, התאריך תקנ"ז – מהסתמתו של ר' אשר צבי מאוטראה, ותוקן התאריך תקנ"ג – שבהסתמתו של ר' יוסף מקאנטינרישן – לתקנ"ז.

– במאמר המוסגר, ובכדי שלא ליזור הבלבול אצל המחפש ספר זה במהדורתו הראשונה, נאמר כי ידועות כיום שלוש מהדורות של הספר שבעירן מופיעים הכתובות והתאריכים: "נדפס בק"ק קארעץ . . . לסדר ולפרט יהיה מנוחתו ביד [תקנ"ח], ושלשתן שוניות זו מזו בסידורן:

רק באחת מהן – בעלת כמה ספירות דפים (כאשר הספירות עצמן משובשות) שהאחרונה מסתיימת בציון סר [שצ"ל: סד]. מהדורה זו נרשמה אצל שמואל ויונער ב'יקילות משה' ע' 55 מס' 435 – נאסר להדפיס את הספר עד חמיש עשרה שנים, וההוכחה שזו היא מהדורה הראשונה נמצאת בהסתמאות הרבנים ל מהדורה שננדפסה בפראיצק בשנת תקע"ה, הכותבים (ר' מרדכי מקארעץ): "רשום בכתב אמרת בדבר הדפסת ספר אור המAIR . . . מבואר בהדפסה ראשונה שניתן הלטוטא על משך חמישה עשר שנה והגם שבהדפסתו שנייה נאמר משך עשרים שנה, טעות נפל בדפוס כי אני בעצמי הוא מנוטני הסכמה יודיע לי שלא נתתי הסכמה רק פעם אחת הראשוני וכמו כן כל נותני ההסכמה..."; (ר' ישראל דב מסטעפין) "הסתמאות על ספר אור המAIR שניתנו בשנת תקנ"ח על משך חמישה עשר שנה ובהדפסה שנייה נאמר על משך עשרים שנה והוא טעות דMOVACH...".

ואילו בשתי האחרות – שתיהן בעלות ספירת דפים אחת, האחת בעלת רוח דף (שערה שונה מהוצאות קארעץ האחרות בכתב שהוא ללא מסגרת. מהפרט שבטלפון מהדורה זו עולה התאריך תשס"א!), והשנייה בעלת (2), רס דף – איסור ההדפסה הוא לעשרים שנה. בז' שבעלת רוח הדפים, הושמט מן ההסתמאות שלו של המביא לבית הדפוס, ר' דוב בער בר צבי מסלאוועיטה, דבר המוכיח כי הוצאה זו

ספר

אור המAIR

**שהיבר בוצ'רטסיד גמפרוס צויניה קאנזה היילן מינוח מוגרו
זאָבּ ווֹאַלְפּ מִיקָּן אַטְמָאיְרּ**

זה כבער לא', שער גנדול פנדולגו נסס גוינורס נטורה וויפלא קריימן
ווע צילען: גראונט לאַפְּסִיס יְלֵוִיס בְּכָלְרִיס לְלָגְנִיס נְגִים נְסִיס חַעֲלִיכָּן:
יעס פְּסִיר וְפְּלָטִים: הַוְּלָר דְּלָס: מַיְוִי כָּל נְכָנֶר שְׂוִיכָּס דְּנָהָה בְּלַגְמָנֶר הַלְּזָן
סְפּוֹ אָוָרְהַצְּאָוָרְ: כּוֹנְכִּיס כּוֹיְהִירִיס גְּוָהָה דְּגַעַי כּוֹבְּיִיס נְגִנָּן וְלְפָרָן
לייזוּן: דְּקִיךְ נְתָמָר יְכָרָה יְלִין וְכָרָה יְסָרָהָן: זְדַקְתּוּ גְּבָרוּ
הַל: הוּא נְכוֹן גְּרָבָן גְּנָדְלָן הַרְבָּאַדְמָוּסָס לוֹ דְּזָוִוָּס חַגְלָה חַוְּרָה
זָאָבּ ווֹאַלְפּ . מִיקָּן אַטְמָאיְרּ הַרְבָּאַדְמָוּס לוֹ נְוָעָן נְכָעָר נְחָן וְנְסִיס:
זְוִינְגָּן כְּסִפְרָן כְּקוֹזָטָן יְרָחָה לְעָיִיס לְדָקָה גָּהָן עַזְּבָה דְּמָקָה נְהָגָן נְכָל שְׁרוּזָה
וְגַעַזְוּ בְּלָהָיָן נְכָרָל גְּכָלִיכָּה וְגַעַזְוּנָה קְיִיס זְבָה תְּהָאָה נְכָמָבָה נְזָהָה
חַדְנִיקָה כְּכָוָה הַחְזָוָה כְּבָהָה לְהַכְּרוּוֹ וְלָהָה כְּלָהָה
לְפָוָלָה הַהָּסָבָן גְּבָלָן גְּעַנְגָּלוֹן וְגַעַנְגָּלוֹן מְרַתְּבָה עַד גְּכָרָה
וְכָל לְבָהָן לְזָוָה הַבָּנָתָה דְּזָמָן, הַקָּדָשָׁה כְּמוֹ לְדִיקָה יְהִיד גְּדוּרָה
סְהָהָן וְרָנָה בְּיְהָרָלָן זְכִיָּהוּ וְעַטְוָרָה לְכָל וְבָרָה:
לְרָהָהָן בְּכָנִין לְזָוָן גְּתָהָה כְּיִמְנָה
הַמָּן כָּלהָן יְכָיָה רְפָיָן :

נְרָפָס בְּקָקָק קָאַרְעָן

בְּדִפְּסָם נְהָה וְמְזִינָה וְחַקְוָדָר כְּלָמִינִי כְּלוֹן: יְכָיִיר וְפָה וְזְוִינָה כְּמָה
כְּעַמְּמִיס פְּדָק סְטִיבָן גְּכָל נְקָלִית כְּיוּפִי כְּהַבָּר עַיְנִינָס קְפָזָה
תִּיסְפָּרִיס :

לְמָדוֹר וְלְעַטָּע וְהִיָּה מְנוֹקְתָּה בְּנָזָד נְהָגָן נְפָ'קָה נְהָגָן

פְּאָקְסִימְלִיא (מוֹקְטָנָת מַעַט) מְשֻׁעָר הַמְּהַדּוֹרָה הָרָאשׁוֹנָה
שֶׁל 'אור המAIR', קָאַרְעָן תְּקִבָּה (בְּהִסְכָּמוֹת נְאָסָר לְהַדְפִּס
אֶת הַסְּפָר בְּמִשְׁךְ 15 שָׁנָה)

נדפסה על-ידי אחר. "הארכת" איסור ההדפסה אפשר ומלמת כי שתי מהדורות אלו נדפסו אוזרי שנת תקנ"ח⁵.

ידועה מהדורה נוספת של הספר, ובשערה של זו נרשם: "נדפס בק"ק קארץ . . לסדר ולפרט והיה מנוחתו כבוד [תקס"ז]. במהדורה זו שונה סדרן של הנסכונות, אבל גם בהן איסור ההדפסה הוא רק לתאריך של חמיש עשרה שנה. אילכך אפשר ומהדורה זו, הדומה בסידורה למדורות הראשונה דלעיל, אף היא משנת תקנ"ח, אלא שבתחילה הדפסה טעו המדרפיסים – וזה דבר נפוץ – ולא הקטינו אף את אותן חיות מן הפרט, דבר שיצר בטעות את התאריך תקס"ז.

אוצר החכמה

* * *

כיוון שעסוקנו בתאריך הסתלקותו של ר' זאב וואלף, שעל-פי המסורת חלה בפורים, נדונ גם באיתור המקום בו הוא נטמן:

בספר 'קבורות הצדיקים ברוסיה' (ירושלים תשמ"ט) ע' 41 נדפסה תМОנת מצבה הנמצאת בעיר זיטאמיר, ולצד התמונה נרשם: "מצבת רב זאב וואלף, תלמידו של המגיד [?]. סימן-השאלה (– כך במקור) מראה כי נכתב לא הי' ברור הדבר, ויתכן גם כי על המצבה הנ"ל נמצאו המילים "זאב וואלף" ורק השערה היא שהמדובר בר' זאב וואלף, תלמידו של המגיד ממעורייטש, שהיה בן עיר זו.

ברם, ב'אגרות-קדושים' כ"ק ארמו"ר (מהוריינ"צ) נ"ע, ברך ז ע' יח, שם נדפסה רשייתו מקיץ שנת תרס"ח – בה הוא מספר את שמעו מפי

5) אורי טויבר, שהיתה לפני המדורות בעלת (2) רס דף, משער – בראשיתו שם ע' 223 – כי זו נדפסה בשנות תקע"ג-תקע"ד, כאשר "כבר תמה זכותם שקיבלו מהרבנים בשנת תקנ"ח על חמיש עשרה שנה, רק כאשר שמעו שמדפיס פאריצק מתכוונים להדפיס את הספר הזה מחדש [נדפס בשנת תקע"ח], הדפסתו גם הם והוסיפו בהנסכונות עוד חמיש שנים, כדי לעכב עלי"ז על מדפיס פאריצק".

6) בראשיתו שם ע' 222, מצין טויבר אפשרות זו, אלא שדחה אותה מחמת תאריך הנסכונות – של רלו"צ מבארדייטשוב ורבה של קאנטינירישן – "יום ב' ח"י אלול", שכאמור לא חל בשנת תקנ"ח, אבל מתאים הוא גם עם שנת תקס"ז. כמו כן הוכיח גם מהסתמכו של הרב מאוסטריה, מ"יומ ה' כ"ה מרחשון לפ"ק" – קביעות המתאימה עם שנת תקס"ז, ולפיכך הוא קבוע כי הפרט בשער מדויק וכי מהדורות זו נדפסה: "בשנות תקס"ז-תקס"ז".

ברם, הוכחה זו בטעות יסודה, שכן תاريichi הנסכונות הללו מופיעים גם במהדורות הראשונה, משנת תקנ"ח – שלא הייתה לפניו – וממנה הם נעתקו גם לשאר המדורות.

ר' נחום, ישיש חב"די מראדוMISSל, על חייו והסתלקותו של ב"ק הרה"ח ר' משה בן אדרמור הוקן בראדוMISSל – נאמר בין היתר:

...וקודם הסTEL' ביקש שיתנו לו מקום בין שכנים טובים, ע"י השתדלות הניחו אותו בתוך קבורי משפחתRAPFORט, ותלמידו ר"ו מזיטאמיר.

בקרייה ראשונה מסתבר כי "ר"ז מזיטאמיר" هي "תלמידו" של המוזכר לפניו, אבל – כאן לא מוזכר אחר, אלא כמה (– קבורי משפחתRAPFORט), ומהו המivoח שביהם ש"ר"ז מזיטאמיר" هي תלמידו?

[מי הם אוטם בני "משפחתRAPFORט"? – לעת-עתה לא هي] סיפק בידי לברר פרט זה לאשورو. ב'אוצר הרבנים' ע' 74 מס' 3418 נרשם: "הר' רבבי אריה ליב הכהןRAPFORט. בן הרב רבבי נחמןRAPFORט. רב גאון מפורסם. רב בפשעוורסק, רדמישלא (תק"ל)". בע' 408 מס' 19736 נרשם: "הר' רבבי שמחה הכהןRAPFORט. בן הרב רבבי חייםRAPFORט. גאון גדול וחסיד מפורסם, רב ברדמישלא, פרה הייז. נפטר תקפ"ה". בספר 'קהל חסידים החדש' (פשעמיישל 2002). לבוב תרס"ו. הספר נדפס שם גם בתרגום אידי, בשנת תרס"ד, אך דפיו אינם מסומנים] ע' 86, מסופר כי בזמןו של הרה"ץ ר' מרדכי מטרנוביל – נсталך בשנת תקצ"ז/ח – היה שם "הר' רב' ابوש (במהדורות לבוב: "אבייש")RAPFORט בן הגאון הגדל ר' שמחה זיל הרב מראדימיישלא". מאוחר יותר, החל משנה תרנ"ד, כיהן שם כרב ר' חנוך העניך הכהן ב"ר שאלRAPFORט – שם ע' 141 מס' 2657. 'אהלי שם' (פינסק תרע"ב) ע' 192].

– ואולי אין הכוונה אלא לתלמידו של המגיד ממזריטש (שםו אמנים לא הוכר ברשימה), הלא הוא ר' זאב וואלף מזיטאמיר, שכמה מקומות מוזכר רק בשם וואלף?

אם נכונה השערה זו, נמצאו יודעים על סיום מעניין לקורות חייו של ר' משה בן רבינו: הן ר' זאב וואלף מזיטאמיר ה' קשור בקשר חזק לפרש חייו המופלאה של האחרון [כידוע על-פי שיחותיו ורישומתו של ב"ק אדרמור (מהוריי"צ) נ"ע], שבוספה זהה ונטמן בסמכות אליו!

